

شکل دگر خنده دیدن

میرزا بنویس

أنواع شعر

بچیه مکاتب شعری را خودتان بنیان گذاری کنید!

توضیح مهم ما

همان طور که آن بزرگ طنزپرداز بنیان گذاری ملکیت شعرهای دیگران را به ما سپرده‌اند، ما هم در این راستا، برخی مکاتب ادبی مهم را که به تازگی کشف کرده‌ایم به شما علاقه‌مندان به دنیای رنگین شعر و ادبیات معاصر بیوژه شما جوانان که عمری را در راه کنگره‌های شعری گذرانده‌اید و پارها سکه پاران شده‌اید، معرفی می‌کنیم به این امید که خلاهای شعری تان را بشناسید و برطرف کنید تا بیشتر شما را به آن مجتمع مهم هنری ادبی اجتماعی فرهنگی دعوت کنند و از برکت شعرتان شما هم به شعر برکت و انواع دیگر شعر که اکنون پیشنهاد می‌کنیم، برسید.

شعر آبدار

شعری که در آبدارخانه ساخته شده، یا شعری که شاعر آن، خود را بستا در آبدارخانه ساخته و سپس آن را ساخته (در این پاره دو نوع نظر وجود دارد انتخاب این که کدامش بهتر است با خودتان)

شعر موجی

شعری که واژه‌هایش از پلکان مصراع افتاده و در هم و بز هم شده. این شعر، خیلی شبیه شعر نیمایی است.

شعر پلکانی

شعری که سطرهای آن مثل پلکان چیده می‌شود تا شاعر به بالای پشت‌بام شعر برود تا کیوت عشق را پرواز دهد

شعر گفتاری

شعری که شاعر، حرف‌ها و گفتارش را به جای شعر قالب کرده.

شعر شنیداری

شعری که از رسانه‌ها بیوژه صدا و سیمای خودمان شنیده و اکثراً غلط هم خوانده می‌شود!

شعر گل‌بلبلی

این نوع شعر مثل لوپیا چشم‌بلبلی، فانتزی است و بیشتر برای ترانه‌خوان‌ها نوشته می‌شود.

می‌شود و هم همه (!) چون... بگذریم، می‌ترسیم دوباره رشته سخن را از دست بدھیم و ترتیبی بدھیم که ناخواسته این یک صفحه اندک و حقیرمان را هم از دست ... خلاصه این که یک بزرگ طنزپردازی که نباید اسمی از او ببریم پیش از ما در کتابش (که نباید از آن هم اسمی ببریم چون... به همان دلایل گذشته و بالایی) انواع این شعرهای جدید و جوان‌گرا و جوان‌بند و جوان‌سرا و جوان‌ادا (!) و جوان‌خوان و جوان‌گو و... را کشف و نام‌گذاری کرده که ذکر آن‌ها در این سطرها، خالی از لطف نیست.

ما هم به تبعیت ایشان اکنون که سر ذوق آمده‌ایم و چشم شعرمنان هی در حال فوران است، نمونه‌های دیگری از این شعرها را کم کم کشف می‌کنیم و این کشفهای شاعرانه شعری‌مان را تا دیگری کشف نکرده به اطلاع شما رسانیم اما همان طور که قبلاً هم متذکر شدیم، با اجازه شما چند نمونه از کشفیات آن بزرگ طنزپرداز را برای شما روشنویسی می‌کنیم و سپس کشفیات شاعرانه خود را هم به خودتان می‌دهیم تا حساب کار دست‌تان بیاید و بدانید که «میان ماه من تا ماه گردون، تقافت از کجاست تا به کجا...!»

پیشنهاد

در راستای شعر حجم، موج نو، شعر ناب، شعر گفتار، شعر حرکت، شعر دیداری، شعر پسانیمایی، شعر پسامدرن، شعر فرآنو و شعر متفاوت، شعر دیگری پیشنهاد می‌شود:

شعر برکت

خدا بدھد برکتا شعری است این هو! اندازه نوشابه خانواده که باید در یخچال نگهداری شود.

شعر هو

بر وزن شعر تو، شعری است که چون خوانده شود، حاضران شاعر را «هو» کنند.

شعر پنداری

شعری است که شاعر، خودش می‌پندارد «شعر» گفته است!

پس از مدت‌ها که مای میرزا بنویس طبع‌مان خشکیده بود و حال و حوصله نوشتن چیزی نداشتم، نمی‌دانم چه رخ داده که بالتبه حس و حال عجیبی برای نوشتن پیدا کرده‌ایم و آن قدر در این حال، دچار جوشش و غلیان شده‌ایم که احساس می‌کنم به مرحله عرق‌بیزان فکر و انججار شعر رسیده‌ایم بنابراین اگر تو نویسم بتحمل دجال سکته خواهیم شد خذ کند که این سکته از نوع سکته ملیح باشد.

حال تا به مرحله جوشش شعری برسیم اندکی فرصت باقی است در این چند لحظه که قرار است به اوج غیلان بررسیم و طبع‌مان قل قل به جوشش و حرارت برسد و فوران یابد، خوب است مقدمه‌ای در باب خطرات پرداختن به موضوع شعر و شاعری در این جریده بپردازیم. [شاید بپرسید مگر چه خطری دارد ما هم عرض خواهیم نمود اصولاً از روز اولی که به عنوان میرزا بنویس در این نشریه فخیمه مسئول به طنز‌آوری (!) و تکه‌پردازی (!) شدیم عده‌ای به ما مگیر دادند و اعتراض کردند که چرا همه مجله‌تان شده ادبیات و شعر (البته نگاشته) پرسیم و از آن‌ها بخواهیم فرق شعر و ادبیات را می‌دانند یا نه و اگر نمی‌دانند، کمی اجازه بدھند از کسوت خودمان در ادبیات و شعر، مایه بگذاریم و برای شان توضیح

مالمانه‌ای درباره فرق این دو و آن‌های ظاهر یگانه ارائه کنیم...) چی داشتیم می‌گفتیم؟! فی الواقع، این قدر جوشش و حرارت سخن گفتن درباره شعر و شاعری داریم که رشته کلام را از دست دادیم... حالاً خود شما حدس بزنید که با این همه فشار و هجمه روانی بر روی میرزا بنویس زار و نزار، چه جراتی دارد که دوباره می‌خواهد درباره شعر بنویسد و داد سخن بدهد...

مقدمه دوم

حتماً دانید که در دنیای شعر امروز که موج‌های نویی به راه افتاده، هم حجم شعرهای شاعران بالا رفته هم شعرهای ججم و هم شعرهای هجیم، در این میان می‌توان انسواع شعرهای تازه را کشف کرد و به نام خود ثبت نمود. یک بزرگ طنزپردازی که نباید از او اسم ببریم (چون هم خودش ناراحت